

der i den Henseende vil interessere mere end det af det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen stillede Spørgsmaal, er, om det bliver dyrere for Husmanden at leve, hvis han henvises til at købe Skovlen for de 3 Kr. i Stedet for at købe den for de 2 Kr.? Og dør tror jeg, kan Spørgsmaalet ikke saadan uden videre besvares i Retning af, at det bliver dyrere. Hvad er det nemlig for Forhold, vi for Øjeblikket befinder os i? Vi staar med en Arbejdsløshedsskare paa mellem 50 000 og 60 000 Mennesker, og det har man ikke for ingenting, rent økonomisk set. Regner man Udgiften til hver af de arbejdsløse, til 30 Kr. om Ugen — og det kan vel ikke være saa meget forkert —, bliver det med et rundt Tal 80 Millioner om Aaret, og disse 80 Millioner skal paa den ene eller den anden Maade betales af det arbejdende Samfund. Hvis nu Husmanden faar Skovlen til de 2 Kr., bliver han saa fri for at betale en Part af de 80 Millioner? Om disse 80 Mill. Kr. gaar gennem de offentlige Kasser eller gennem Arbejdsløhedskasserne, er efter min Mening i Principet ganske ligegyldigt i denne Forbindelse, thi det er jo klart, at den Del, som betales af Arbejderne, virker med til, at Arbejdslønnen maa holdes i en tilsvarende større Højde. Altsaa faar Husmanden Skovlen for de 2 Kr. uden at komme til at bidrage sin Part af de 80 Millioner? Jeg tror det ikke. For at det skulde ske, maatte Betingelsen dog være, at de 80 Mill. Kr., som skal skaffes, skaffes ved Skatter paa alle andre end Husmanden eller i hvert Fald Skatter, som ikke rammer Husmanden — der maa vel ogsaa blive nogle andre, der ikke rammes. Hvis Regeringen nu tror, at det bliver muligt at komme udenom almindelige indirekte Skatter med de Byrder, vi staar overfor, saa kan den med Rette sige, at Husmanden muligvis ikke kommer til at betale noget videre — en lille Smule i direkte Skat skulde han dog gerne betale, saa for saa vidt kommer han altsaa til at betale lidt af det. Men jeg tror — og det vil jeg atter understrege —, at har Regeringen den Opfattelse, at man kan komme igennem de kommende Tider uden en indirekte Beskatning, vil den igen regne forkert, finansielt set. Det vilde være en

Ulykke, om Regeringen for tredje Gang skulde tage i høj Grad fejl af den finansielle Situation. Jeg tror ikke, man kan komme udenom den indirekte Beskatning. Hvad enten man stiller det op paa den ene eller anden Maade, maa det arbejdende Samfund som Helhed gennem direkte eller indirekte Afgifter bidrage sit til, at vi kommer igennem, og saa vil det være saare tvivlsomt, om man kan sige, at Skovlen bliver billigere for Husmanden, naar han faar den for 2 Kr., end hvis han skal betale den med 3 Kr.

Saa har man overfor Beskyttelsesproblemet — hvilken Form man i øvrigt giver Beskyttelsen, er for mig ikke noget afgørende — sagt, at Toldbeskyttelse turde man ikke indlade sig paa, for det vilde kunne fremkalde Repressalier. Dette Problem om Repressalierne var ogsaa den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) inde paa, og jeg maa sige, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte i saa Henseende, forbavtede mig overmaade meget. Skulde man tage dem fuldt alvorligt, maatte Konsekvensen være, at naar et Land med høj Valuta ikke vil modtage vore Industrivarer, naar de er billigere end Landets egne, saa vil vi ikke til dette Land med den høje Valuta sælge f. Eks. Landbrugsprodukter. Jeg tror, det vil være en noget farlig Konsekvens, og jeg kan ogsaa daarlig tænke mig, at den ærede Ordfører for Venstre har tænkt sig noget i den Retning. Men det, man ikke kan byde den stærke, skulde man dog heller ikke gerne byde den svage, saa jeg forstaar aldeles ikke den ærede Ordførers Udtalelser om Repressalierne. Om en Beskyttelse af den ene eller den anden Art vil fremkalde Repressalier, derom kan der altid tvistes. Jeg ved ikke af, at Toldlove endnu i væsentlig Grad har fremkaldt noget saadant, og mange Toldlove i forskellige Lande er dog netop gaaet i Retning af at beskytte de paagældende Landes Industri. Men skulde der komme til at foreligge Repressalier, fremkaldt deraf, maa man fornuftigvis overveje, hvilken Risiko man løber i saa Henseende, og derefter tage sit Standpunkt. Hvad man end gør, kan det jo ske, at man overser noget, og viser det sig, at det, man har overset, er af overmaade stor Betydning, kan man blive nødt